

1885-10-06

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

Julius Løytved

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Beirut

Arkivplacering:

Glyptotekets arkiv. Carl Jacobsens
kopibøger bd. 2, feb. 1885 - juli 1887.

DOKUMENTINDHOLD

CJ beklager sig over forholdene i Danmark : "Vi leve iøvrigt en sørgelig Tid i Danmark, nu Demagogi, Socialisme, Anarchi, Raahed, overhovedet alt, hvad der er Slet, skyder i Veiret og breder sig."

TRANSSKRIFTION

6. - 10. - 85.

Kjære Hr. Løytved.

Tyrken kom da hertil, og Sagen med Sarcophagen blev ham forebragt.

Han svarede, at der maatte udfærdiges to Skrivelser, den ene en

Ansøgning fra Kjøbenhavns "Lord Mayor" og den anden fra
Cultusministeriet.

Det lykkedes mig at faae begge Skrivelser istand og overleverede til ham,
førend han reiste. Manden hed Suleimon Pascha.

Nu kan jeg altsaa ikke gjøre mere - jeg haaber, at De nu kan smede,
imedens Jernet er varmt.

Vil De ikke give mig en samlet Opgivelse af, hvormeget jeg efterhaanden
er kommen til at skylde Dem, at jeg strax kan sende Dem Beløbet.

Vi leve iøvrigt en sørgelig Tid i Danmark, nu Demagogi, Socialisme,
Anarchi, Raahed, overhovedet alt, hvad der er Slet, skyder i Veiret og
breder sig.

Hvor alt dette skal ende er en Gaade - den Trøst, at Alt staaer i Guds
Haand, gjælder vel her som altid - men Herrens Haand er tit en
Straffehaand - og det er ikke glædeligt at see frem til.

Et værre Vrængbillede af et Folk findes næppe, end det danske - jeg er
ikke langt fra at ønske, at jeg hørte til en anden Nation! Imidlertid gjælder
det om at gjøre sin egen Gjerning saa godt som muligt og saa lade de
Andre kives.

Mine venligste Hilsner til Deres elskværdige Frue - jeg haaber, at disse
Linier maa træffe baade Dem og hende i bedste Velgaaende.

Deres hengivne

Carl Jacobsen.

Mae H. Linton
 Tjyha ka da hehél
 of Sija ad Lucohye
 Uer ka fuetoyt.

Man wawde et der
 mætte adfærdige to
 Shinska da cas a
 Anoging, fu Hjoten-
 kam. "Lindhagen" of der
 anda fu Cultus nisi.
 stæret.

Det lyfde der mig et fæ
 byge Shinska intand

of overlevend. til la
 fien) ka veit.

Man ka to Saliva
 Pascha.

Man ka ifj iltæ
 ætli ofis man - ifj
 haehen et Je an
 ka wæde iswæde
 Jersat er verat.

Vil de ætli ofis man
 er sealet Oppjæhæ
 of hwaræt ifj
 æftæ hænæ er hænæ
 til et stælle Jæn
 et ifj stæx ka wæde
 Jæn Nælihet.

Vi leve i en roligt a simpel
tid - i Danmark i
Denmark, i Sverige,
i Norge, i Danmark men
hvert et land har sin
en Slet og en i Vinst
og boder sig.

Men det dette skal end
en en Gaade - en Tint
at det er en i Gud Haand
skal end her som altid
en Herrens Haand er det
en Straffe haand - og det er
ikke gladeligt at see
den til.

Et vane Vrangbillede
af et Folk findes ogsaa
i d. det danske - 17
er ikke langt fra et an-
de et 17 hirt til en
anden Abstem!

Denne Slet skal det en
at give sin egen Sjæle
saa godt som den lyft og
saa lade de andre hives.

Men en lygte Klæde til
Denne skæbning Pine 17
hader et dine L. aie
saa troffe her i Da,
her - hirt Valgaard.

Denne herjære
Carl Jacobsen